

Născut din Duh

"Vă spun adevărul: dacă nu vă nașteți din nou, nu puteți vedea Împărăția lui Dumnezeu." - Ioan 3:3

Titlul nostru, "Născut din Duh", și expresia "născut din nou", care apare în versetul nostru de deschidere, au fost folosite de mult timp de creștini pentru a descrie starea actuală a celor care l-au acceptat pe Isus ca Mântuitor personal. Mulți cred, de asemenea, că cei care fac această afirmație în mod exterior au garantată o răsplată cerească atunci când mor, cu puține sau chiar deloc posibilități de eșec, indiferent de comportamentul vieții lor în momentul de față. Oricât de importante ar trebui să fie aceste afirmații din punct de vedere critic, este surprinzător faptul că relativ puțini creștini caută să înțeleagă orice alte detalii referitoare la ce înseamnă să fii "născut din Duh" sau "născut din nou".

Cuvintele din textul nostru au fost adresate de Isus lui Nicodim, un fariseu care a venit noaptea la Domnul cu scopul de a afla mai multe despre el și despre învățăturile sale. (Ioan 3:1,2) Cuvintele lui

Isus ca răspuns la Nicodim atrag atenția asupra unei caracteristici importante a planului lui Dumnezeu, care este realizată de Duhul Sfânt , sau puterea lui Dumnezeu. Această caracteristică a aranjamentului divin este că cei care vor trăi și vor domni împreună cu Cristos în împărăția Tatălui său, care va binecuvânta toate familiile de pe pământ, trebuie mai întâi să fie "născuți din nou" la o viață nouă. Isus a folosit puterea invizibilă a vântului ca o ilustrare a uneia dintre caracteristicile acestei noi vieți: "Așa este oricine este născut din Duhul." Versetul 8

Nicodim nu a înțeles ce a vrut să spună Isus prin nașterea din Duh. El a întrebat: "Cum poate un om să se nască atunci când este bătrân?" "Poate el să intre a doua oară în pântecele mamei sale și să se nască?" (versetul 4). Isus a explicat: "Ceea ce este născut din carne este carne, iar ceea ce este născut din Duh este duh." (versetul 6) Este îndoielnic dacă Nicodim a înțeles această explicație. Ea transmite, totuși, faptul că gândul nașterii în legătură cu noua viață despre care vorbește Isus este folosit doar în sens simbolic. Nu este, așa cum a sugerat Nicodim, un caz de intrare din nou în pântecele unei mame pentru a se naște literalmente a doua oară.

Aici, așa cum se întâmplă atât de des în Biblie, este folosită o figură de stil pentru a ne ajuta să înțelegem

un mare adevăr. Cuvântul născut, sau naștere, evocă imediat în mintea noastră ideea unei noi vieți. Isus spune că, prin puterea Duhului Sfânt, unii urmau să experimenteze o nouă naștere, ceea ce înseamnă pur și simplu că urmau să ajungă la o nouă viață. Aceasta ar fi o viață atât de diferită de cea care este "născută din carne", încât cei care se nasc în ea vor fi atât invizibili, cât și puternici. Din moment ce aceștia sunt născuți prin Duhul Sfânt, sau puterea lui Dumnezeu, ei devin copii spirituali ai lui Dumnezeu.

1 Ioan 3:2

Deși nașterea Duhului nu implică necesitatea de a intra literalmente în pântecul mamei pentru a te naște din nou, metafora este realizată cu detalii considerabile de diferiții scriitori ai Noului Testament, atunci când se referă la acest aspect al lucrării Duhului Sfânt în inimile și viețile credincioșilor consacrați de Domnul. Din păcate, unele traduceri ale Bibliei, în cele mai multe cazuri, nu reușesc să prezinte în mod clar ceea ce au avut în vedere scriitorii. Acest lucru a condus la părerea eronată că cineva se poate naște din Duhul în timp ce este încă în carne. Din această eroare a apărut expresia "creștini născuți din nou".

În limba greacă vorbită în vremea Noului Testament, există un singur cuvânt pentru a descrie atât nașterea, cât și nașterea. Acel cuvânt este "gennao". Prin urmare, atunci când este folosit de Isus și de apostoli, trebuie să se determine, în funcție de context, dacă se face referire la nașterea sau la nașterea sau, în unele cazuri, dacă se referă la procesul complet de aducere la existență a unei noi vieți.

Cuvântul grecesc "gennao" este folosit în Matei 1:1-16, unde este prezentată genealogia lui Isus. "Avraam l-a născut pe Isaac; și Isaac l-a născut pe Iacov; și Iacov l-a născut pe Iuda și pe frații lui", se spune în înregistrare. Cuvântul "născut" este folosit în această relatare de treizeci și nouă de ori și, în fiecare caz, este tradus corect prin născut. În mod evident, în acest caz, begat este traducerea corectă. Cât de ciudat ar suna și cât de neadevărat ar fi să spunem că "Avraam l-a născut pe Isaac"! Acest exemplu scriptural evidențiază faptul că, în domeniul uman natural, bărbatul dă naștere, iar femeia dă naștere. Amândoi sunt necesari pentru ca o nouă viață să înceapă.

Într-un alt exemplu, cuvântul grecesc "gennao" este folosit de două ori și este tradus atât prin "născut", cât și prin "născut" în același verset. Textul spune:

"Știm că oricine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește; dar cine este născut din Dumnezeu se păzește pe sine însuși, și cel rău nu se atinge de el." (1 Ioan 5:18) Pentru a fi consecvenți, traducătorii ar fi trebuit să folosească cuvântul "născut" în ambele cazuri. Singurul motiv aparent de a nu face acest lucru pare să fi fost dorința de a face frazeologia traducerii mai puțin repetitivă.

Născut acum-Născut în Înviere

Dacă luăm în considerare întregul sens al metaforei nașterii, trebuie să concluzionăm că, pentru a se naște, cineva trebuie mai întâi să fie născut. Cu alte cuvinte, atunci când o nouă viață trebuie să fie adusă la existență, trebuie să existe mai întâi nașterea, apoi o perioadă de gestație în timpul căreia embrionul este hrănit și dezvoltat, fiind astfel pregătit pentru naștere la momentul potrivit. Astfel ne este prezentată în Scripturi lucrarea dublă a Duhului Sfânt. Când Isus i-a spus lui Nicodim: "Trebuie să te naști din nou", vorbea despre lucrarea finalizată a Duhului Sfânt de a oferi o viață nouă și mai înaltă în înviere celor care se dedică în întregime împlinirii voinței lui Dumnezeu. În scurta lecție dată lui Nicodim, Isus nu a intrat în detalii pentru a arăta că, înainte ca cineva să fie născut din Duh, trebuie mai

întâi să fie născut din Duh. Cu toate acestea, în alte părți ale Noului Testament, aceste detalii sunt prezentate în mod clar.

Citim: "Prin voia Sa [a Tatălui Ceresc] ne-a născut cu cuvântul adevărului, ca să fim un fel de prime roade ale creaturilor Sale." (Iacov 1:18) Acesta este un text important, deoarece nu numai că arată că nașterea are loc - nu trupește, ci în inima și mintea unui creștin, dar și că ea este realizată prin voința lui Dumnezeu "cu cuvântul adevărului". În 1 Petru 1:23, ni se dă aceeași informație. Aici citim: "Născându-vă ["gennao"] din nou, nu din sămânță coruptibilă, ci din incoruptibilă, prin cuvântul lui Dumnezeu, care trăiește și rămâne în veac". Aici, "gennao" ar trebui tradus mai corect prin "născut".

Cât de clar expune acest lucru gând al nașterii, deoarece Petru face referire la "sămânță". În procesul natural de procreare, sămânța realizează nașterea, nu nașterea. Astfel, apostolul se referă aici la începutul, sau nașterea, noii vieți, nu la finalizarea ei prin naștere. Sămânța de naștere, spune el, este "cuvântul lui Dumnezeu".

Am învățat că fiecare cuvânt al lui Dumnezeu din Scripturi este inspirat de Duhul Sfânt. Profețiile din Vechiul Testament au fost scrise de oameni sfinți din

vechime, deoarece au fost "inșpirați de Duhul Sfânt". (2 Petru 1:21) Toate învățăturile lui Isus sunt rezultatul direct al iluminării minții și inimii Sale de către Duhul Sfânt. Același lucru este valabil și pentru scrierile apostolice. Când Isus s-a referit la venirea Duhului Sfânt, l-a descris ca fiind "Duhul adevărului". (Ioan 15:26; 16:13) Este clar, deci, că a fi născut prin Cuvântul adevărului înseamnă că cineva este născut prin Duhul Sfânt.

Acesta este un fapt important, iar înțelegerea lui clară ne va ajuta să ne protejăm împotriva ideii pe care o au mulți creștini care cred că Duhul Sfânt intră direct în viața credincioșilor, îi curăță de orice păcat și face imposibil ca ei să cadă vreodată din har. Această viziune eronată este cea care duce la sugestia greșită: "Odată în har, întotdeauna în har".

Iacov și Petru ne dau gândul adevărat. Aceasta este că prin Cuvântul Adevărului are loc începutul unei noi vieți în mintea și inima unui credincios. Nu ar însemna acest lucru, atunci, că toți cei care citesc Cuvântul lui Dumnezeu sunt născuți de Duhul Sfânt? Nicidecum. Să analizăm în continuare metafora. Toate condițiile trebuie să fie potrivite pentru primirea seminței pentru ca nașterea să aibă loc. La fel este și în cazul nașterii prin Duhul Sfânt. Sunt mulți cei

care citesc Cuvântul lui Dumnezeu, ale căror minți și inimi nu sunt receptive la adevărurile sale dătătoare de viață; și deși pot primi o oarecare mângâiere din paginile sale și unele instrucțiuni care să îi ajute să se ghideze în sarcinile lor zilnice, ei nu sunt născuți pentru o viață nouă.

Predare totală

Renunțarea deplină la voința divină și la impulsurile sfinte ale Cuvântului lui Dumnezeu este condiția necesară pentru a fi cu adevărat pregătit să primești puterea de naștere a Duhului Sfânt prin Cuvântul Adevărului. Partea lui Dumnezeu în acest aranjament minunat, prin care câțiva vor obține viața nemuritoare în planul divin, a fost furnizarea Cuvântului său inspirat de Duhul Sfânt - sămânța, ca să spunem așa. Acest aspect al planului lui Dumnezeu este realizat prin puterea gândurilor Sale asupra gândurilor credinciosului. Chiar și cu o putere nelimitată la dispoziția sa, Creatorul nu va invada mintea altcuiva și nu va începe dezvoltarea unei noi minți, fără primirea de bunăvoie a celui implicat.

Aici este reflectată una dintre cele mai minunate caracteristici ale Tatălui nostru Ceresc. Atunci când Duhul lui Dumnezeu s-a mișcat pe suprafața apelor în legătură cu crearea inițială și pregătirea

pământului pentru locuirea oamenilor, a fost un exercițiu arbitrar al puterii Sale, dar nu la fel s-a întâmplat în nașterea celor care vor trăi și vor domni cu Cristos. El și-a exercitat puterea pentru a-și umple Cuvântul cu gândurile sale care exprimă voința sa cu privire la aceștia și îi asigură că li se va oferi toată îndrumarea și ajutorul necesare pentru a cunoaște și a face voia sa. Apoi a așteptat ca individul, pe care providența sa l-a adus în contact cu Cuvântul său, să decidă în mod voluntar dacă se va supune sau nu în întregime și în totalitate voinței sale, așa cum a exprimat-o Duhul Sfânt prin Cuvântul său.

În Cuvântul Său prețios, Dumnezeu a făcut să fie consemnate multe promisiuni minunate de "slavă, cinste și nemurire". (Romani 2:7) El a arătat că, prin aceste "promisiuni nespuse de mari și de preț", putem fi făcuți "părtași de natură divină". (2 Petru 1:4) Duhul Sfânt l-a inspirat pe Isus să spună: "Mă duc să vă pregătesc un loc. ... Mă voi întoarce și vă voi primi la Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi." Ioan 14:2,3

Pe măsură ce studiem Cuvântul lui Dumnezeu, aceste promisiuni ne atrag atenția și ne dăm seama cât de minunate sunt. De asemenea, ne bucurăm de dispoziția glorioasă pe care Dumnezeu a făcut-o

pentru lumea omenirii, pe care Petru o descrie ca fiind "restituirea" sau restaurarea vieții pe pământ. Suntem fericiți pentru realizarea faptului că toți sfinții profeți ai lui Dumnezeu de la începutul lumii au prezis "vremurile restituirii tuturor lucrurilor" și așteptăm cu nerăbdare împlinirea acestor promisiuni pământești. Fapte 3:20,21

Totuși, pentru a ajunge la promisiunile cerești ale Bibliei, este nevoie de renunțare și sacrificiu. Calea care duce la o naștere spirituală cerească este una "îngustă", dificilă. (Matei 7:14) Isus a spus: "Dacă vrea cineva să vină după Mine [să fie ucenicul Meu], să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze." (Matei 16:24) De asemenea, ne amintim îndemnul lui Pavel de a ne prezenta trupurile ca o "jertfă vie". (Romani 12:1) Aceste condiții ale chemării cerești par la început dificile, însă promisiunile atașate lor, dacă suntem credincioși, sunt să trăim și să domnim împreună cu Cristos și împreună cu El să binecuvântăm toate familiile de pe pământ. Apocalipsa 20:4,6; Geneza 12:3; 22:18; Galateni 3:8

Pentru cei care caută să facă parte din familia divină a lui Dumnezeu din ceruri și să binecuvânteze restul omenirii în împărăția Sa viitoare, marele plan al lui Dumnezeu, așa cum este revelat în Cuvântul Său,

continuă să le sporească aprecierea Arhitectului său divin. Iubirea Sa de a-L da pe Fiul Său pentru a fi Răscumpărătorul și Mântuitorul întregii lumi stârnește din partea acestora o iubire din ce în ce mai mare pentru El. (Ioan 3:16,17) Dragostea lui Cristos, care suferă și moare în numele omenirii, ajunge tot mai adânc în inimile lor. Dacă găsim astfel de gânduri nobile în inimile noastre și suntem exersați de ele, vom ajunge la concluzia, așa cum a făcut Pavel, că "nu mai trebuie să trăim pentru [noi înșine]", ci pentru Isus și pentru Tatăl Ceresc iubitor care l-a trimis să fie Mântuitorul lumii. 2 Corinteni 5:14,15

După ce ne-am conformat invitației lui Dumnezeu de a ne preda Lui, de a fi îndrumați de Cuvântul Său inspirat de Duhul Sfânt, știm că promisiunile Scripturii pentru cei care îndeplinesc această condiție ni se aplică nouă. Acele promisiuni inspirate ale unui cămin ceresc și ale naturii divine, în loc să fie așa cum erau înainte, ceva separat de noi, privit doar ca o caracteristică interesantă a planului lui Dumnezeu, devin acum o influență dătătoare de viață în viața noastră. Prin renunțarea la Dumnezeu, sămânța începe imediat să genereze speranța unei noi vieți. Suntem născuți de Dumnezeu prin "cuvântul adevărului". Iacov 1:18

Miracolul vieții noi

Așa cum numai Dumnezeu poate face un copac, tot așa viața este un miracol pe care mințile noastre limitate nu îl pot înțelege. Asistăm la miracolul unui nou-născut și ne dăm seama instinctiv că, de fapt, părinții nu au dat viață acelui copil. Ei pur și simplu s-au conformat condițiilor pe care Dumnezeu le-a proiectat cu mii de ani în urmă, prin care pământul va fi în cele din urmă umplut cu creaturile Sale umane. (Geneza 1:28). La un nivel mult mai înalt, acest lucru este valabil și cu privire la cei care sunt născuți de Dumnezeu prin cuvântul Adevărului. Acesta este unul dintre cele mai mari miracole ale lui Dumnezeu, în care este privilegiul nostru binecuvântat să cooperăm.

Unele minuni sunt realizate aproape instantaneu, altele pe o perioadă lungă de timp. Când Isus l-a strigat pe fratele mort al Martei și Mariei: "Lazăr, ieși afară!", iar cel care era mort "a ieșit afară", a fost un miracol realizat într-un timp scurt. (Ioan 11:43,44) Cu toate acestea, miracolul Creației, așa cum este prezentat în întregul univers, a implicat epoci lungi de timp pentru a fi realizat. Miracolul primirii și nașterii Duhului este, de asemenea, întins pe o perioadă lungă de timp.

Gândiți-vă la timpul consumat în pregătirea seminței de naștere - adică Cuvântul lui Dumnezeu. Duhul lui Dumnezeu a călăuzit în mod miraculos scrierea Bibliei. Mii de ani au fost implicați pentru a înregistra astfel gândurile lui Dumnezeu într-o manieră în care acestea să poată pătrunde în mintea și inima omului, să fie meditate și acceptate sau respinse la alegerea cititorului. Dumnezeu ar putea umple direct mintea unei persoane cu gândurile sale, dar cum ar ști cineva că acestea vin de la Dumnezeu? În plus, cât de deconcertant ar fi pentru cineva să descopere că mintea sa este umplută cu idei forțate, așa cum ar fi un robot. Cât de înțelepte sunt căile lui Dumnezeu! Puterea făcătoare de minuni a lui Dumnezeu este operativă în modelarea circumstanțelor vieții cuiva în pregătirea pentru intrarea în mintea sămânței născătoare, dar fiecare trebuie să accepte și să acționeze asupra acestor lucruri în mod voluntar.

Numai atunci când ne dăm seama că avem nevoie de ajutor divin putem să luăm în considerare în mod serios Cuvântul lui Dumnezeu. Tatăl nostru ceresc, în înțelepciunea sa infinită și în tandrețea iubirii sale, știe exact ce fel de experiențe vor atinge cel mai eficient inima celor pe care dorește să îi cheme, pentru ca cel chemat să acorde atenție Cuvântului său. Această lucrare de pregătire pentru nașterea

Duhului este miraculoasă, la fel cum pregătirea seminței de naștere a fost făcută de Duhul lui Dumnezeu. Fiecare aspect al rolului lui Dumnezeu în această caracteristică a planului său a fost și este miraculos, la fel cum nașterea fiecărui nou-născut constituie un miracol.

În cazul celor care au fost făcuți receptivi de circumstanțe ale vieții care au fost anulate de Dumnezeu în acest scop și, după ce au studiat Cuvântul Său și și-au predat în mod voluntar viața pe deplin voinței divine, așa cum este exprimată în acesta, nașterea prin Duhul Sfânt este o certitudine. Toți cei care sunt astfel tratați de Dumnezeu pot pretinde promisiunile de glorie, onoare și nemurire, știind cu certitudine că, dacă rămân credincioși Domnului, vor primi "cununa vieții". Apocalipsa 2:10

În conformitate cu figura nașterii, Scripturile arată că, pe măsură ce embrionul noii vieți se dezvoltă, acest lucru este realizat și de Duhul lui Dumnezeu prin Cuvântul Său. Noile noastre minți spirituale se hrănesc cu promisiunile lui Dumnezeu. Creșterea spirituală, dacă este plăcută lui Dumnezeu, trebuie să fie în conformitate cu chipul divin. Astfel, Duhul lui Dumnezeu promovează creșterea roadei creștine de pace, bucurie, îndelungă răbdare și dragoste. (Galateni 5:22,23; 2 Petru 1:5-7) Pavel ne oferă o

descriere frumoasă a acestei lucrări a Duhului Sfânt, spunând: "Fiți înnoiți în duhul minții voastre; ... îmbrăcați-vă în sinele cel nou, care, după asemănarea lui Dumnezeu, a fost creat în dreptatea și sfințenia adevărului." Efeseni 4:23,24

Când viața nouă este dezvoltată până în punctul în care este pregătită pentru naștere, trupurile noastre coruptibile intră în moarte, iar nașterea vieții noi se realizează prin înviere. (1 Corinteni 15:53,54) Aici Duhul sau puterea lui Dumnezeu este exercitată în continuare. Pavel vorbește despre această putere măreață care a fost folosită pentru a-l învia pe Isus din morți sau, pentru a folosi simbolul despre care discutăm, pentru a produce nașterea Duhului său. El vorbește despre "măreția incredibilă a puterii lui Dumnezeu pentru noi, cei care credem în El. Aceasta este aceeași putere măreață care l-a înviat pe Cristos din morți și l-a așezat la loc de cinste la dreapta lui Dumnezeu în tărâmurile cerești". Efeseni 1:19,20

Vorbindu-i lui Nicodim, Isus a folosit vântul pentru a ilustra unele dintre caracteristicile celor care sunt născuți din Duhul în înviere. (Ioan 3:8) Vântul este atât invizibil, cât și puternic. Așa vor fi toți cei care, după ce mai întâi au fost născuți de Duhul prin

Cuvântul Adevărului și care, hrănindu-se cu Cuvântul, continuă să se dezvolte până când sunt pregătiți să fie "părtași la moștenirea sfinților". (Coloseni 1:12) Puterea divină îi va înălța pe aceștia la viața cerească. Li se vor da trupuri celeste, sau cerești - incoruptibile și nemuritoare. 1 Corinteni 15:40-44,53-58

Nu toți cei din rasa adamică care vor fi răscumpărați prin sângele lui Cristos vor fi astfel născuți din nou ca ființe cerești. Isus nu i-a spus lui Nicodim că este necesar să te naști din nou pentru a trăi din nou. Ceea ce a spus el a fost că trebuie să te naști din nou pentru a vedea Împărăția lui Dumnezeu, care este în ceruri. (Ioan 3:3; Matei 4:17) Prin urmare, referirea este la cei care vor fi asociați cu Isus ca conducători cerești în împărăția mult promisă de Tatăl său. În orice împărăție, sau guvern, există conducători și supuși. Isus și adevărații săi ucenici din epoca actuală vor fi conducătorii în împărăția lui Dumnezeu. Aceștia vor fi apoi născuți din nou. Isus a fost primul care a experimentat această mare schimbare a vieții din om în spirit. Ucenicii săi, adevărata sa biserică, experimentează această nouă naștere în "prima înviere" de la sfârșitul veacului. (Apocalipsa 20:5,6) Atunci promisiunile lui Dumnezeu privind viața de restituire, care este viața umană restaurată, vor

curge din cer către toate familiile de pe pământ. Ioan
3:14-17; Apocalipsa 21:2-5